

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920010447
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5920010447.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 19. januára 2021 prejednal sťažnosť podanú obžalovaným M. W., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8T/102/2020-322 z 30.12.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného M. W. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 72 ods. 1 písm. a) Tr. por., z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. rozhodol o vzatí do väzby obvineného M. W. s tým, že lehota väzby začala plynúť dňom a hodinou skončenia výkonu trestu odňatia slobody obvineným v trestnej veci Okresného súdu Bratislava 4, sp.zn. 0T/48/2020, t.j. dňa 6.1.2021 o 15.00 hod. a obvinený ju vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Žiline.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. žiadosť obvineného o nahradenie väzby písomným sľubom zamietol. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil väzbu u obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal obvinený sťažnosť priamo do zápisnice o výsluchu pred sudkyňou z 30.12.2020. Túto prostredníctvom svojej ustanovenej obhajkyne písomne zdôvodnil.

V písomných dôvodoch podanej sťažnosti namietal nesprávnosť výrokov napadnutého uznesenia o jeho vzatí do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por., ako aj neprijatí jeho písomného sľubu v zmysle § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. Navrhol, aby Krajský súd v Žiline napadnuté uznesenie zrušil a obvineného prepustil z väzby na slobodu. K jednotlivým väzobným dôvodom uviedol nasledovné: Zo spisu vyplýva, že dňa 10.7.2019 sa telefonicky dohodol s vyšetrovateľom ÚJKP OR PZ Ružomberok, že za účelom svojho výsluchu pricestuje do Slovenskej republiky. V tom čase sa nachádzal v W., kde sa zdržiaval v azylovom dome. Napriek tomu, že sa zdržiaval v zahraničí a nemal stále bydlisko, pre vyšetrovateľa to nebol dôvod na podanie návrhu na jeho vzatie do väzby. V deň rozhodovania súdu o jeho väzbe predložil súdu odpoveď od Strediska Evanjelickej Diakonie, podľa ktorej môže dňom 6.1.2021 (ukončenia výkonu trestu) nastúpiť do útulku Dom na polceste. Súčasne mu ponúkli pomoc i pri liečbe jeho závislosti. Teda od 6.1.2021 mal zabezpečené všetky životné potreby a taktiež sľúbenú liečbu. Okresný súd však skutočnosť, že by mal dobrovoľne nastúpiť na liečbu, nepochopiteľne, bez akéhokoľvek racionálneho zdôvodnenia vyhodnotil v jeho neprospech. Paradoxne na inom mieste odôvodnenia rozhodnutia súd opakovane zdôraznil, že obvinený liečbu potrebuje. Obhajoba nevidí žiadny rozdiel v tom, či obvinený nastúpi na liečbu dobrovoľne už počas pobytu na slobode, alebo až (prípadne aj) v priebehu, resp. po ukončení výkonu trestu. Účel liečby je vždy ten istý. Z uvedených skutočností je zrejmé, že nie sú dané žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by mala vyplývať dôvodná obava, že obvinený ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu. Je pravdou, že obvinený bol 20-krát

súdne trestaný za trestnú činnosť spáchanú vo viacerých štátoch Európy. Táto skutočnosť však nemôže byť sama osebe okolnosťou preukazujúcou dôvodnosť vzatia obvineného do väzby z obavy, že bude pokračovať v trestnej činnosti. Aby obvinený takúto potenciálnu hrozbu eliminoval, už počas výkonu trestu sa snažil zabezpečiť si bývanie a ďalšie nevyhnutné životné potreby. Napriek tomu, že sa mu to podarilo, okresný súd to adekvátne nezohľadnil. Je teda zrejmé, že tu nie sú dané žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by mohla vyplývať dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti. S ohľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd jeho žiadosti ako dôvodnej vyhovel.

Prokurátor okresnej prokuratúry sa k sťažnosti obžalovaného nevyjadril.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí po zistení, že sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 83 ods. 1, § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.), v lehote ustanovenej zákonom (§ 187 ods. 1 Tr. por.), podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Okresný súd rozhodol vecne správne, keď obvineného M. W. vzal do väzby z dôvodov útekovvej a preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por., ustálených na základe zistených a odôvodnených konkrétnych skutočností v trestnej veci obvineného. Dôvodnosť podozrenia, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie a následne prokurátorom okresnej prokuratúry bola podaná obžaloba na súd (23.12.2020), právne kvalifikovaný ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák., je doteraz potvrdená priebežne vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní. Medzi tieto dôkazy patrí okrem výpovede obvineného, ktorý sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval, výpoveď svedka - poškodeného W. P., ktorý podrobne popísal priebeh skutku, ako aj zranenie - zlomeninu V. záprstnej kosti pravej ruky s dobou liečby a obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 40 dní, výpovede svedkov W. W., V. S., V. A., W. B., ako aj listinné dôkazy a znalecké posudky, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Preskúmaním dôvodov napadnutého uznesenia, ako aj príslušného spisového materiálu sťažnostný súd konštatuje, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o väzbe (§ 2 ods. 10 Tr. por.) a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. Východiská, ktoré zvolil okresný súd pre rozhodnutie o väzbe obvineného, a konkrétne formulované väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. sú tiež správne.

Pre formulovanie dôvodu útekovvej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. a dôvodnej obavy z tohto dôvodu vyplývajúcej bola rozhodná skutočnosť, že obvinený nemá stále bydlisko, je bezdomovec a adresu uvádza Mesto R. V.

Pokiaľ ide o dôvod preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., doterajšie početné odsúdenia obvineného (ich počet je 20), charakter páchanej trestnej činnosti - ide prevažne o majetkovú trestnú činnosť páchanú vo viacerých štátoch Európskej únie, ale celkovo bol 6-krát odsúdený za trestné činy spočívajúce v útoku na verejného činiteľa, ako aj doteraz uložené tresty, medzi nimi aj nepodmienečný trest odňatia slobody, vytvárajú obraz o páchatelovi a o jeho sklonoch k páchaniu trestnej činnosti. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 4, sp.zn. OT/48/2020 zo dňa 8.5.2020, právoplatným 8.6.2020, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, t.j. trest, ktorý aktuálne predchádzal vzatiu obžalovaného do väzby. Sám obžalovaný potvrdil, že je užívateľom alkoholu a pervitínu a znalkyňa v rámci skúmania duševného stavu obvineného v stíhanej trestnej veci skonštatovala, že pobyt obvineného na slobode považuje za nebezpečný a odporučila nariadiť obvinenému ochrannú proti-alkoholickú a protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou. Možno dôvodne predpokladať, že charakter trestnej činnosti, pre ktorú bol doteraz obžalovaný odsúdený, ako aj stíhaná trestná činnosť je v priamej príčinnej súvislosti s nadužívaním či už alkoholu alebo iných nedovolených látok. Záverom preto sťažnostný súd dodáva, že uvedené skutočnosti aj podľa jeho názoru vo svojom súhrne umocňujú u obžalovaného obavu z možného pokračovania v páchaní ďalšej trestnej činnosti a sú preto dôvodom preventívnej väzby.

Súčasne k sťažnostnej argumentácii obvineného, ktorá je len zopakovaním argumentácie uvádzanej aj pred sudkyňou v rámci rozhodovania o väzbe, krajský súd uvádza, že táto nebola spôsobilá zvrátiť

závery o existencii dôvodnej obavy vyplývajúcej z ustálených dôvodov väzby u obvineného. Nemožno sa stotožniť s tvrdením obžalovaného, že súd jeho snahu o zabezpečenie si bývania, ako aj riešenie jeho závislosti po výkone trestu odňatia slobody vyhodnotil v jeho neprospech. Nemožno uprieť snahu obžalovanému, vzhľadom na obsah listu predloženého riaditeľom Strediska Evanjelickej Diakonie, Dom na polceste, Mgr. B. X., začať nový život po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Z obsahu je ďalej zrejmé, že vzhľadom na opätovné prijatie do tohto zariadenia, znalosťou osoby obžalovaného, ako aj jeho situácie, je uvedené prijatie jasne podmienené nastúpením trojmesačného liečenia, bez ktorého nevidia inak reálnu šancu pre usporiadaný samostatný život obžalovaného. Nástup do tohto zariadenia je založený na báze dobrovoľnosti a takpovediac na „dobré slovo“ obžalovaného, že bezprostredne po prepustení z výkonu trestu by nastúpil do tohto zariadenia a podrobil sa jeho režimu, ako aj podmienke zostať v tomto zariadení. Na to, aby tomu tak bolo, nedisponoval tak okresný súd, ani nadriadený súd žiadnou zárukou. Preto ani vyvinutá snaha obžalovaného nedokázala eliminovať dôvodnú obavu konštatovanú v rozhodnutí o väzbe obžalovaného.

Krajský súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o väzbe môže riziko pokračovania trestnej činnosti len odhadovať (prognózovať), pričom okolnosti veci spočívajúce v skutku, pre ktorý je vedené trestné konanie, a osobe obvineného sú takého charakteru, že v čase rozhodovania krajským súdom nemožno vylúčiť riziko pokračovania v trestnej činnosti obžalovaným. Obdobne, pokiaľ ide o dôvod útekovej väzby, okrem toho, že obžalovaný nemá stále bydlisko, dopúšťal sa súdnej trestnej činnosti v jednotlivých štátoch Európskej únie, teda páchal trestnú činnosť na pohybe. V predmetnej trestnej veci obžalovaného bolo v rámci vzájomnej pomoci v trestných veciach rozhodnuté príslušnými orgánmi o prevzatí trestného oznámenia z Českej republiky.

Záverom krajský súd pripomína, že účelom väzby ako zabezpečovacieho inštitútu je napomáhať dosiahnutiu účelu trestného konania, konkrétne v prípade obžalovaného zabezpečiť jeho osobu pre trestné konanie (§ 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.) a chrániť spoločnosť pred pokračovaním v trestnej činnosti (§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

V zhode s názorom okresného súdu krajský súd dospel tiež k záveru, že väzbu u obžalovaného vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je možné nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka, ani písomným sľubom, ktorý navrhol obžalovaný na nahradenie väzby. Tieto inštitúty vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, majúce svoj pôvod hlavne v osobe obžalovaného, nepovažoval ani nadriadený súd za dostatočné na nahradenie väzby, a teda naplneniu účelu väzby alternatívnym spôsobom.

V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorými sa stotožnil a tieto si aj osvojil, čo pre spôsob rozhodnutia - zamietnutie opravného prostriedku umožňuje tak konštantná judikatúra Ústavného súdu SR, ako aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, dôvodiac, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia prvostupňového súdu a sťažnostného súdu tvoria jednotu.

Vzhľadom na vyššie uvedenú skutkovú a právnu argumentáciu bolo potrebné v tomto štádiu konania sťažnosť obžalovaného zamietnuť ako nie dôvodnú.

Nadriadený súd záverom poukazuje len na potrebu používania presnej právnej terminológie, a preto krajský súd vo svojom rozhodnutí na rozdiel od súdu prvej inštancie na procesné označenie osoby obvineného vzhľadom na fázu trestného konania (po podaní obžaloby) používa pojem obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.